

Venujme prosím spoločne chvíľu nášho času zamysleniu o situácii na Slovensku.

Všetci spolu máme za sebou veľmi ťažké časy, prechádzame z jednej krízy do druhej a na mnohých dopadajú veľmi bolestne. Strata blízkych, zamestnania, chudoba, obavy o bezpečnosť, rôzne obmedzenia, ublížili mnohým.

Mnohí z vás cítia frustráciu a potrebujete mať uistenie, že štát vám v ťažkej situácii pomôže. Je pochopiteľné, že ak sa tak vždy nedeje, môžu tieto pocity vyústiť do hnevu. Ale nikdy by nemali smerovať k nenávisti, lebo tá nie je riešením.

Najmä v posledných týždňoch v našej spoločnosti cítiť, že sme sa vydali na cestu, z ktorej nemusí byť návratu. Lebo za ňou sú už len fyzické útoky a hrubosť vo verejnom priestore. Vidíme, že zachádzame príďaleko, keď sa ľudia, ktorí s najlepším vedomím robia svoju prácu, nemôžu cítiť bezpečne ani doma. Lekári, vedci, policajti, záchranári, politici, poslanci.

Snaha zastrašovať alebo trestať názorových oponentov opúšťa územie demokratických pravidiel. Je útokom na súdržnosť spoločnosti a môže predznamenať snahu o nastolenie nedemokratického či priamo totalitného režimu.

Preto, prosím, odmietnime spoločne nenávisť, kým je čas. Som presvedčená o tom, že slušnosť musí na Slovensku zostať normou.

My všetci sme občania Slovenska. Môžeme spolu nesúhlasiť, môžeme sa nerozumieť, ale rešpektujme sa. My všetci sme jedna ľudská rodina. To, čo v tejto dobe potrebujeme, je zmier. Musíme preto urobiť všetko, čo je v našich silách.

Vážení spoluobčania,

máme za sebou mnohé krízy a potrebujeme sa pozerat' dopredu. Vnímajme rôznosť našich postojov ako niečo, čo nás nielen rozdeľuje a zaťažuje, ale čo je zároveň príležitosťou. Berme ju nie ako dôvod pre nepriateľstvo, ale ako privilégium demokracie.

V spoločnosti platí to, čo v rodinách a v medziľudských vzťahoch – problémy neprerastú do krízy, kým o nich dokážeme so vzájomným rešpektom hovoriť. Lebo keď spolu hovoríme, nielenže počujeme iný názor, ale hlavne, vidíme za ním človeka. Práve toto sa za posledné dva roky

zmenilo a osobnú komunikáciu vytlačajú pokriky v online priestore, umocnené algoritmami sociálnych sietí.

Nemyslím tým formálnu hru na dialóg. Žiaľ, nie každý sa o debatu naozaj uchádza. K demokratickej debate totiž nepatrí ponižovanie oponenta a už vôbec nie používanie klamstva ako argumentačnej pomôcky.

Demokracia dnes opäť potrebuje aktívnu, pulzujúcu občiansku spoločnosť. Vedme dialóg vo svojich susedstvách, komunitách, vo svojich mestách a aktualizujme si vlastné argumenty o tom, kto sme, kam patríme, prečo sme demokrati a prečo si ceníme hodnoty, ktoré si ceníme. Začnime každý tam, kde sme a robme to, čo môžeme urobiť. V takomto dialógu budem oveľa intenzívnejšie pokračovať aj ja.

Nestráčajme nádej. Je v nás. Je v našom odhodlaní, vytrvalosti, vzájomnej dôvere a slušnosti. Nádej je rozhodnutím nevzdať sa. Je to dôvera v potenciál, ktorý máme pomôcť naplniť. Nádej je odhodlanie vykročiť naproti silnému vetru s dôverou, že bude lepšie.

Každého, komu záleží na našom Slovensku, prizývame k tomuto úsiliu.